

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Пловдив, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело
№ 20225001000266 по описа за 2022 година

намери следното:

Производство по чл. 258 от ГПК, образувано по повод подадена въззивна жалба от Е.-Т. ЕООД, ЕИК *****, чрез пълномощника адвокат П. А., против постановеното решение №260020 от 09.02.2021 г. по търг.дело №62/2019 по описа на Окръжен съд П..

С обжалваното решение са отхвърлени обективно съединени иски с правно основание чл.79 във вр.с чл.266 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД от Е.-Т. ЕООД против О.В. за заплащане на сумата 140 991,08 лв. с ДДС, представляваща възнаграждение по сключен между страните договор за възлагане на обществена поръчка от 16.02.2009 г. за извършени услуги за м.март 2016 г. по част Чистота на стойност 107 657,75 лв. с ДДС и по част Озеленяване на стойност 33 333,33 лв. с ДДС, ведно със законната лихва, считано от 25.03.2019 г. /датата на подаване на исковата молба в съда/ до окончателното плащане, както и за заплащане на сумата 39 517,22 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на възнаграждението за м.март 2016 г. в размер на законната лихва за периода 17.06.2016 г. – 25.03.2019 г.

Жалбоподателят счита, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, необоснованост и противерочие с материалния закон. Изложил е подробни съображения. На първо място, посочва, че не е изяснена фактическата страна по спора и не са приети доказателства / банково извлечение от 20.12.2019 г. за възстановяване на гаранция за добро изпълнение и 12 бр. двустранно подписани протоколи/, не е обсъдено доказателство – подписан между страните протокол от 09.08.2016 г., нарушени са правилата за доказателствената сила на документите и за тълкуване по чл.20 от ЗЗД, че е налице произнасяне по незаявени от ответника възражения, че не са обсъдени доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, че неправилно са преценени свидетелските показания, че не са обсъждани отчетните книги и събраните доказателства, вкл. и доводите на ищеца в допълнителната искова молба. На следващо място посочва, че всички тези нарушения са довели и до необоснованост на фактическите изводи на съда, както и до неправилни изводи, че работата не била приета. Моли да се отмени обжалваното решение, като се уважат предявление искове и присъдят разноски. Изложил е съображения и по предявените евентуални искове. Направил е и доказателствени искания за пиремане на писмени доказателства и назначаване на експертиза, които са уважени.

Ответникът О.В. е подал отговор, с който оспорва въззивната жалба, като счита, че не са налице твърдените оплаквания в нея.

Съдът, след като се запозна с акта, предмет на обжалване, наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 01.03.2021 г., а въззивната жалба срещу него е постъпила по пощата на 15.03.2021 г.

Следователно е спазен предвиденият двуседмичен срок в закона за обжалване. Жалбоподателят е надлежна страни, жалбата е срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт. Ето защо, следва да се пристъпи към обсъждане на наведените оплаквания.

По делото са предявени обективно съединени искове с правно основание чл.79 във вр.с чл.266 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД. Ищецът и настоящ жалбоподател претендира от ответника сумата от 140 991,08 лв. с ДДС,

представляваща възнаграждение по сключен между страните договор за възлагане на обществена поръчка от 16.02.2009 г. за извършени услуги за м.март 2016 г. по част Чистота на стойност 107 657,75 лв. с ДДС и по част Озеленяване на стойност 33 333,33 лв. с ДДС, ведно със законната лихва, считано от от 25.03.2019 г. /датата на подаване на исковата молба в съда/ до окончателното плащане, както и сумата от 39 517,22 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на възнаграждението за м.март 2016 г. в размер на законната лихва за периода 17.06.2016 г. – 25.03.2019 г.

Ищецът се позовава на сключен договор за възлагане на обществена поръчка от 16.02.2009 г. с ответника, в писмена форма с нотариална заверка на подписите, по силата на който се е задължил да извършва ежемесечно услуги, свързани с чистотата и озеленяването на гр.В., срещу заплащането на възнаграждение по чл.9 от договора и ценова оферта, неразделна част от договора, и механизъм на плащане по чл.10 от договора, със срок до 01.03.2019 г.

Твърди, че е изпълнил договорените възложени работи за м.март 2016 г. Извършил услуги в част Чистота – сметосъбиране, сметоизвозване и депониране на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в О.В., почистване на тротоари и улици, които не са част от четвъртокласната пътна мрежа от сняг и лед при зимни условия, опесъчаване и лугиране на територията на О.В.. В част Озеленяване - засаждане и оборка на зелени площи, ръчно метене на алеи, събиране на шума от тревни площи, извозване на растителни и битови отпадъци, отсичане на дървета с автовишка, отсичане на дървета без автовишка, извозване на отсечена дървесна маса, резитба на корони на дървета с автовишка, кастрене и събиране на клони, товарене на клони , изтръскване на сняг от храсти и дървета.

Ответникът отказал да подпише протокол за действително извършените работи за м.март 2016 г. Поради това му била изпратена нотариална покана, с която му е даден 14-дневен срок да направи възражения по изпълнението. Такива не са направени в срок, както и в срока по чл.303а,ал.4 от ТЗ, поради което работата следва да се счита за приета. Издадени са проформа фактури №1 и №2 от 30.05.2016 г.

Твърди се, че изискуемостта на вземането за възнаграждение за

м.март 2016 г. е настъпила на 29.04.2016 г., а длъжникът е изпаднал в забава на 17.06.2016 г. с изтичане на срока на връчената нотариална покана.

При тези обстоятелства е заявен петитумът на исковата молба. Твърди се още при условие на евентуалност, че ако се приеме отсъствието на договор, работите за процесния месец са извършени при условията на чл.60 и сл. от ЗЗД, поради което се дължат разносните за тях на стойност 117 492,57 лв., представляващи платени работни заплати и осигуровки, разходи за горивосмазочни материали, за посадъчен материал, за консумативи, за ремонтни и резервни части, за амортизации.

Ответникът оспорва исковата молба. Повдига възражения за нищожност за сключения между страните договор. Същият е сключен с Е.-Т. ЕООД – клон С., което лице няма правосубектност. Решенията за откриване на процедура по възлагане на обществена поръчка, както и за класиране на участниците и избор на изпълнител на същата обществена поръчка, въз основа на които е сключен процесният договор са признати за нищожни с влязло в сила решение на ВАС по адм.д.№8216/2009 г., поради което и тъй като административният акт е предпоставка за настъпване на гражданско-правните последици на обществената поръчка и част от фактическият състав, договорът е също нищожен. Също така клаузите на чл.9,ал.2,3 и 4 са нищожни с влязло в сила решение по търг.дело №180/2012 г. по описа на Окръжен съд П..

На следващо място, ответникът счита, че не дължи възнаграждение, тъй като работите за м.март 2016 г. не са изпълнени, както и заради превишаване на годишните стойности по видовете работи, посочени в раздел втори от ценовото предложение, липсват конкретни по вид и количество работи, за които се иска плащане, липсва акт за действително извършени работи и фактура за извършените работи. Възражава се и срещу евентуалния иск.

Прави се и при условие на евентуалност възражение за прихващане между дължимата на ищеца сума със сумата от 97 482,96 лв., представляваща сбор от платени без основание суми: 29 882,16 лв. за изравнено плащане на неплатена инфлация през 2012 г., 65 623,47 лв. с ДДС за периода 01.03.2011-31.12.2015 г. над регламентираните в чл.9,ал.1 дейности, 1 977,33 лв. платени повече на 08.07.2013 г. за дейността озеленяване, подробно описани в

отговора.

В допълнителната искова молба ищецът е изложил аргументите си срещу тезата на нищожност на процесният договор, както и е допълнил твърденията си за извършване на дейностите през м.март 2016 г., като се позовава на подписаният двустранно от страните протокол от 09.08.2016 г. Посочва, че ответникът е бил в забава за получаване и удостоверяване на извършената работа, поради което се е стигнало до връчване на нотариални покани за участие в съставянето на протоколи, съответно за възражения срещу извършените дейности. Позовава се на контрола от страна на кмета на общината, от страна на директора на РИОСВ, като посочва, че не му са налагани санкции или принудителни административни мерки във връзка с изпълнение на работите му по процесния договор, свързани с чистотата, а по отношение на озеленяването - също няма наказателни постановления. Изложени са доводи във връзка с евентуалното възражение за прихващане и за това, че сумите са предмет на заповедни производства, по които не са постъпили възражения.

В допълнителния отговор се обосновават твърденията за нищожност и допълват тези по евентуалното възражение за прихващане.

Страните са ангажирали доказателства в подкрепа на становищата си. Приложени са процесния договор за обществена поръчка, ценова оферта, две нотариални покани, връчени на ответника, първата, че не е подписан коефициент за извършената работа през м.март 2016 г., втората, че не е постъпило възражение досежно количеството и качеството за извършената работа през същия месец, връчени съответно на 10.05.2016 г. и на 02.06.2016 г., две проформа фактури №1 и №2 от 30.05.2016 г., договор за възлагане на допълнителна работа №662 от 01.07.2015 г. на основание чл.90,ал.1,т.8 от ЗОП, приемо-предавателен протокол от 09.08.2016 г. за ежемесечни депонирани отпадъци на общинско депо - В. за периода януари—юли 2016 г., ежемесечни актове за оценка на дейности по част Озеленяване за периода м.10 - 12.2015 г., както и ежемесечни двустранни протоколи за 2015 г., влезли в сила съдебни решения относно депониране на отпадъци за процесния период, заповедни производства, доклад за финансова инспекция на О.В..

В хода на производството са приети два бр.отчетни книги за депониране на отпадъци, които съдържат приложение №3 за депа за отпадъци

и приемо-предавателни протоколи от 28.09.2017 г.

Видно от назначената съдебно счетоводна експертиза, общо разходите на ищеца за дейностите през м.март 2016 г. възлизат на 98 841,77 лв. без ДДС, като са посочени тези за трудови възнаграждения и осигуровки, разходите за амортизации на товарни автомобили, ведно с идентификацията им, за гориво и др.консумативи, за резервни части, които са осчетоводени в по съответните счетоводни сметки за разходи по пера. Депонираните отпадъци за същия месец по данни на ответната община възлизат на 1048 тона. Отчисленията по чл.60 от ЗУО за този период са в размер на 2,42 лв. на тон или 2 536,16 л. общо, като същите са били платени към декември 2016 г.. Отчисленията по чл.64 от ЗУО са в размер на 36 лв. на тон или 37 728 лв. общо, като са били платени към м.декември 2016 г. В акт №1 /12.03.2018 г. е посочено, че за периода 2015 г. – 2017 г. вкл. общината не е изпълнявала задълженията си за внасяне на дължимите отчисления в размера и сроковете, нормативно определени в Наредба №7/2013 за реда и начина на изчисляване и определяне на обезпеченията и отчисленията, изискани при депониране на отпадъци.

Видно от назначената съдебно-техническа експертиза, за процесния период е водена отчетна книга от Е.-Т. ЕООД, като същата е представена за заверка в РИОСВ –П. със заявление вх.№КД-21-172 от 20.01.2015 г., на която дата и е извършена заверка. Също така е постъпил годишен отчет за депонирани отпадъци през 2016 г. с вносител ищеца до ИА по околна среда. По информация на общината няма налични протоколи, предписания и актове за установяване на административни нарушения и налагане на принудителни административни мерки. По данни на РИОСВ - П. през 2016 г. е са извършени 8 проверки за изпълнение на задълженията по чл.19 от ЗУО, дадени са 4 предписания, които са изпълнени. Няма актове за нарушения и за наложени санкции. Няма данни за нарушения по прилагане на Наредба за управление на зЕ.та система на В..

От допълнителното заключение на вещото лице се установява, че за 2016 г. са водени две отчетни книги за депониране на отпадъци, като първата, включваща процесния период е прошнурована и страниците и са номерирани, но не е заверена от директора на РИОСВ-П..

Разпитани са и свидетели. Свидетелят М. установява механизма на

работа по сключения договор и извършените дейности през м.март 2016 г. Свидетелката Т., служител при ответника от 2016 г., посочва, че през 2016 г. сметопочистването и сметоизвозването станало на по-ниско ниво, около контейнерите било пълно с макросметища, които не се обслужвали, те не се измивали и обезпаразитявали, имало оплаквания, наложило се да почистват със собствени средства и работници от общината. През м.март все още имало снегопочистване. Този сезон е добър за кастрене на клони, но имало общинска вишка, която се използвала.

Първоинстанционният съд е изложил съображенията си защо счита, че процесният договор не е нищожен, след което е приел, че несъобразяването на всички обстоятелства с общата пригодност на възложената работа, с оглед естеството и, съставлява лошо изпълнение на договора или може да обуслови извод, че договорът не е изпълнен.

Пред въззивната инстанция е назначена съдебно техническа експертиза, която да работи въз основа на проверка в деловодната система на РИОСВ-М. и 8 отчетни книги, находящи се в оригинал по търг.дело №37/2019 г. на Окръжен съд П.. От заключението се установява, че на 21.04.2015 г. на ищеца са заверени 34 бр. отчетни книги за събиране и транспониране на отпадъци по приложение №2 към Наредба №1/2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците. Отчетните книги са заверени от действащия към момента на заверката директор Д.С., съгласно чл.9,ал.4 от наредбата. Отчетната книга е първичен документ, в който се записва информация в хронологичен ред, като отчетните книги са за всеки автомобил. Вещото лице проследява посочените 8 отчетни книги, като се установява, че те касят дейностите на О.В. по сметосъбиране и извозване, описва кога са направени първите записи по всяка една от тях, както и последните записи, като в периодите е включен процесният м.март 2016 г.

Въз връзка с констатациите на вещото лице относно превозните средства са приложени писмени доказателства – приложение №2 към чл.7,т.2 и 3 от отчетна книга за събиране и транспортиране на отпадъци, на което е изписан №4946 и съкращението Д., които са номер и марка на автомобил, както и решение за регистрация №РД-141-00 от 29.04.2014 г. на директора на РИОСВ – М., представляващо регистрационен документ, с който се

разрешава ва ищеца да извършва дейност по събиране и транспортиране на отпадъци на територията на цялата страна, като са посочени моторните превозни средства, с които ще се осъществява тази дейност, както и решение за изменение от 06.03.2017 г., с което са добавени нови превозни средства и са заличени предишни превозни средства. Двете решения се отнасят до превозни средства с рег.№№ ** **** **, ** **** **, ** **** **, ** **** **, ** **** **. Установява се, че посочените превозни средства са сметоизвозвали през процесния период.

Въз основа на събраните доказателства несъмнено между страните е възникнало процесното правоотношение, основаващо се договор за изработка, сключен между тях в резултат на обществена поръчка. Ищецът, настоящ жалбоподател, е изпълнител по това правоотношение, а ответникът - възложител, който има задължението за заплащане на уговореното в договора възнаграждение.

Възражението за нищожност не се поддържа в отговора срещу въззивната жалба. Но същото е неоснователно и преклудирано от формираната сила на пресъдено нещо по влязлото в сила на 14.05.2021 г. решение № 260045 от 26.02.2021 г., постановено по в.т.д. № 744/2020 г. по описа на ПАС. С коментираното решение по идентичен спор между страните за дължимо, но неплатено възнаграждение за м.01.2016 г., съдът се е произнесъл по наведеното възражение на нищожност на договора, основаващо се на това, че с влязло в сила решение № 2779 от 03.02.2010 г. по адм.д. № 8216/2009 г. на ВАС са обявени за нищожни решението за откриване на процедура по възлагане на обществена поръчка и за избор на изпълнител, въз основа на които е сключен договора от 16.02.2009 г. или основано на чл. 120а, ал.2, т.1 и т.2 ЗОП в редакцията на посочената разпоредба ДВ, бр. 102 от 28.11.2008 г., актуална към датата на сключване на договора. С влязлото в законна сила решение № 260045 от 26.02.2021 г., постановено по в.т.д. № 744/2020 г. по описа на ПАС е прието, че О.В. като възложител по договора не е активно легитимирана да прави и поддържа възражение по чл. 26, ал.1, пр. първо ЗЗД във вр. с чл. 120а, ал.1, т.1 и т.2 ЗОП, ред. ДВ, бр. 102 от 28.11.2008 г., поради което и това възражение е прието за неоснователно, а искът за заплащане на дължимото се на изпълнителя възнаграждение за м.01.2016 г. е уважен. Последницата от това е, че са преклудирани със сила на присъдено нещо действителността на

договора от 16.02.2009 г., оспорена от ответника с приложението на чл. 120а, ал.1, т.1 и т.2 ЗОП и фактите, обосноваващи основателността на претенцията за неизплатено възнаграждение на ищеца за м.01.2016г. и същите няма как да бъдат предмет на разглеждане в настоящото производство. По отношение на клаузите на чл.9,ал.2,3 и 4, които са приети за нищожни с влязло в сила решение по търг.дело №180/2012 г. по описа на Окръжен съд П., същите не са предмет на настоящото производство. Претендира се уговореното първоначално възнаграждение в чл.9,ал.1 от процесния договор и ценовата оферта към него, без да са включени индексации и компонентите по ал.2,3 и 4. Неоснователно е и наведеното правоизключващо възражение за нищожност на договора, като сключен от клон на търговското дружество, тъй като извършените от клона действия пораждат действие за дружеството. Договорът за обществена поръчка № 31 от 16.02.2009 г., сключен при условията на ЗОП, всъщност представлява договор за изработка, основните задължения, по който са, първо изпълнение на възложените работи, съгласно който основно задължение на изпълнителя е да извърши уговорените работи в договора, а на възложителя -приемането им по смисъла на чл. 264 от ЗЗД.

Предмет на договора са извършването на дейностите, посочени в чл.1, а именно: сметосъбиране и сметоизвозване на твърди битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в О.В., включително нерегламентираните сметища, поддържане на зелените площи и озеленяване, почистване на тротоари и улици, които не са част от четвъртокласната пътна мрежа, от сняг и лед при зимни условия, опесъчаване и лугиране на територията на О.В., които дейности са описани подробно и конкретно в ценовата оферта.

Извършването на сметосъбиране и извозване са дейности, попадащи в обхвата на Закон за управление на отпадъците и приложимата към него Наредба №1/2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри. Събирането представлява натрупване на отпадъци, включително предварително сортиране и предварително съхраняване на отпадъци, с цел транспортирането им до съоразение за третиране на отпадъци, а транспортиране е превозът на отпадъци, включително съпътстващите дейности по товарене и разтоварване, когато се извършва като самостоятелна

дейност. За тези дейности се водят отчетни книги, съгласно приложение №2. Тези дейности се различават от депониране на отпадъци, която дейност представлява складиране на отпадъци за определен срок, за която също се води отчетна книга по приложение №3.

Съгласно договора, същият е сключен за определен срок – 10 години и започва да тече от 01.03.2009 г., като страните са приели възложителят да осъществява цялостен, непрекъснат и компетентен контрол върху предмета на дейност чрез посочените от него писмено длъжностни лица. Съгласно чл.9,ал.1, стойността на договора е в съответствие с приетата оферта на изпълнителя, като за една година е 1 409 910, 88 лв. без ДДС, разделени на 12 равни части. Съгласно чл.10, заплащането се извършва ежемесечно след приемане на същите от възложителя въз основа на протокол за действително извършени видове и количества работи. Дължимата сума се заплаща в 30 дневен срок след представяне на акта за действително извършени работи за съответния месец и фактура от страна на изпълнителя. Съгласно ал.3, всички разходо-оправдателни документи за извършените работи се одобряват от възложителя, а в ал.4 са посочени месечните коефициенти за раздел Чистота.

По делото се претендира заплащане на възнаграждение за извършените дейности през м.март 2016 г., като няма спор, че този месец попада в срока на действие на договора, както и че възложителят не е приел и не е одобрил отчетената за месец март 2016 г. работа на изпълнителя, съгласно чл. 10, ал. 1 от договора, не е отговорил на изпратената му нотариална покана за плащане, не е направил възражения, както за пълно неизпълнение, така и за неточно и некачествено изпълнение, като е върнал издадените проформа фактури №1 и №2 от 30.05.2016 г. за сумите 107 657,75 лв. и 33 333,33 лв. През процесният период ищецът е осъществявал дейностите, както по сметосъбиране и сметоизвозване, така и по депониране на отпадъци, в съответствие с издадените разрешителни и констатациите на вещите лица в тази връзка.

Основният спор между страните е дали са извършени дейностите по договора за посочения месец, като за да се отговори на този въпрос следва да се преценят събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност. Така, за този месец се установява, че ищецът е имал разрешение да осъществява дейностите по предмета на договора, че е водил отчетни

книги по приложение №2 за превозните средства, с които са изпълнявани дейностите по договора. Установени са разходите за изпълнение на дейностите в О.В., в която сума са включени разходи за начислени трудови възнаграждения на заетите в дейността работници и служители, начислените за сметка на работодателя осигурителни и здравни вноски, разходи за ГСМ, за ремонт и други консумативи на използваната в дейността техника, като тези разходи са били отчетени и осчетоводени в счетоводството на ищеца . Счетоводството му е водено редовно. Установява се, за същия период ищецът е осъществявал и дейността по депониране на отпадъци, като депонираните отпадъци на общинското депо в гр. В. за месец март 2016 г. възлизат общо на 1048 тона., за които със забава са заплатени дължимите по чл.60 и чл.64 от ЗУО отчисления през м. декември 2016 г.

От показанията на свидетел А.М., се установява, че и през месец март 2016 г. ищецът редовно е извършвал конкретните дейности по договора - както тези, свързани с почистването и извозването на отпадъците, така и тези по озеленяване, съобразно с характерните за този месец и сезон особености за дейността. Специално през този месец имало малко сняг, но сутрин се залеждало много, поради което се налагало опесъчаване на улиците и пътищата. Във връзка с дейността по озеленяване се е извършвало изрязване и почистване на паднали и счупени през зимата клони, уборки на алеите, като имали две вишки, с които изрязвали клоните. Дейността на дружеството през същия месец се извършвала по график, като се представяли ежедневни отчети за извършените работи по имейли. Свидетелят описва механизма на работа, как са контролирани колите, превозващи боклука, почистването на кофите за смет, извършването на проверки от общината.

Показанията на свидетеля Т. потвърждават, че през м.март 2016 г. са се извършвали дейностите по сметопочистване и сметоизвозване, но според нея тези дейности не били със същото качество, както през 2015 г. , почти не се чистело, имало оплаквания, което налагало със собствени средства на общината и нейни служители да се чисти.

По делото няма данни, а и не се установяват разходите на общината, които тя е извършила за почистването през процесния период, както посочва свидетелят Т.. Не се установяват протоколи за некачествено изпълнение, както и актове за административни нарушения и налагане на санкции. Не се

установяват нарушения по прилагане на Наредба за управление на зЕ.та система на В.. В същото време общината не е направила възражение за лошо или некачествено изпълнение, не се е позовала на уговорените в договора неустойки. Ето защо, следва да се приеме, че ищецът е изпълнявал възложените му дейности за процесния период м.март 2016 г., че е налице презумпцията на чл.264,ал.3 от ЗЗД, като ответната община неоправдано е отказала изрично да приеме изпълнението.

С оглед гореизложеното, дължи се възнаграждение за извършените дейности през м.март 2016 г. съобразно уговореното в чл.9,ал.1 от договора. Възнаграждението е ежемесечно – на 12 равни месечни вноски – по 117 492,57 лв. без ДДС или по 140 991,08 лв. с ДДС. Съответства на годишния размер, посочен в договора и ценовата оферта на изпълнителя. Уговореният механизъм на плащане в чл.10 се отнася до точното и качествено изпълнение на дейностите. При липса на възражения в тази връзка в настоящото производство, уговореното месечно възнаграждение следва да бъде заплатено от ответната община.

Претендирано е и обезщетение за забавено плащане, което е основателно, тъй като е обусловено от основателността на главния иск. Изчислено чрез електронен калкулатор за периода 17.06.2016 г. – 25.03.2019 г., възлиза на 39 634,71 лв. Тъй като се претендират 39 517,22 лв., тази сума също следва да бъде заплатена от ответната община.

Направено от ответника е възражение за прихващане при условие, че исковата молба е основателна, а именно между дължимата на ищеца сума със сумата от 97 482,96 лв., представляваща сбор от платени без основание суми: 29 882,16 лв. за изравнено плащане на неплатена инфлация през 2012 г., 65 623,47 лв. с ДДС за периода 01.03.2011-31.12.2015 г. над регламентираните в чл.9,ал.1 дейности, 1 977,33 лв. платени повече на 08.07.2013 г. за дейността озеленяване, подробно описани в отговора.

Прихващането е уредено в чл.103,ал.1 от ЗЗД, като настъпва при наличието на две насрещни взаимни вземания, годни за компенсиране. В случая посочените суми от ответника са платени от него на основание заповедни производства, приложени по делото. Видно от тях, ответникът не е направил възражение срещу издадените заповеди за изпълнение и същите са се стабилизирани. Следва извод, че платените суми въз основа на тях не са

платени без правно основание. Ето защо, не може да се извърши прихващане, като възражението на ответника за това е неоснователно.

При така установеното в настоящото производство, въззивната жалба се явява основателна. Обжалваното решение следва да бъде отменено в съответствие с гореизложеното, като се уважат претенциите в исковата молба.

По разноските – на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноси съгласно приложените списъци по чл.80 от ГПК и документи за извършването им, както следва: 11 420,33 лв. за първоинстанционното производство, 7 210,17 лв. за въззивното производство.

Водим от гореизложеното Пловдивският апелативен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановеното решение №260020 от 09.02.2021 г. по търг.дело №62/2019 по описа на Окръжен съд П., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА О.В. да заплати на Е.-Т. ЕООД, ЕИК *****, сумата 140 991,08 лв. с ДДС, представляваща възнаграждение по сключен между страните договор за възлагане на обществена поръчка от 16.02.2009 г. за извършени услуги за м.март 2016 г. по част Чистота на стойност 107 657,75 лв. с ДДС и по част Озеленяване на стойност 33 333,33 лв. с ДДС, ведно със законната лихва, считано от от 25.03.2019 г. /датата на подаване на исковата молба в съда/ до окончателното плащане, както и сумата 39 517,22 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на възнаграждението за м.март 2016 г. в размер на законната лихва за периода 17.06.2016 г. – 25.03.2019 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение за прихващане от О.В. със сумата от 97 482,96 лв., представляваща сбор от платени без основание суми: 29 882,16 лв. за изравнено плащане на неплатена инфлация през 2012 г., 65 623,47 лв. с ДДС за периода 01.03.2011-31.12.2015 г. над регламентираните в чл.9,ал.1 дейности, 1 977,33 лв. платени повече на 08.07.2013 г. за дейността озеленяване.

Осъжда О.В. да заплати на Е.-Т. ЕООД направените разноси, както

следва: 11 420,33 лв. за първоинстанционното производство и 7 210,17 лв. за въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____